12/02/2021

Ιστορικά έγγραφα για τον διωγμό της Εκκλησίας στο Δέλβινο

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

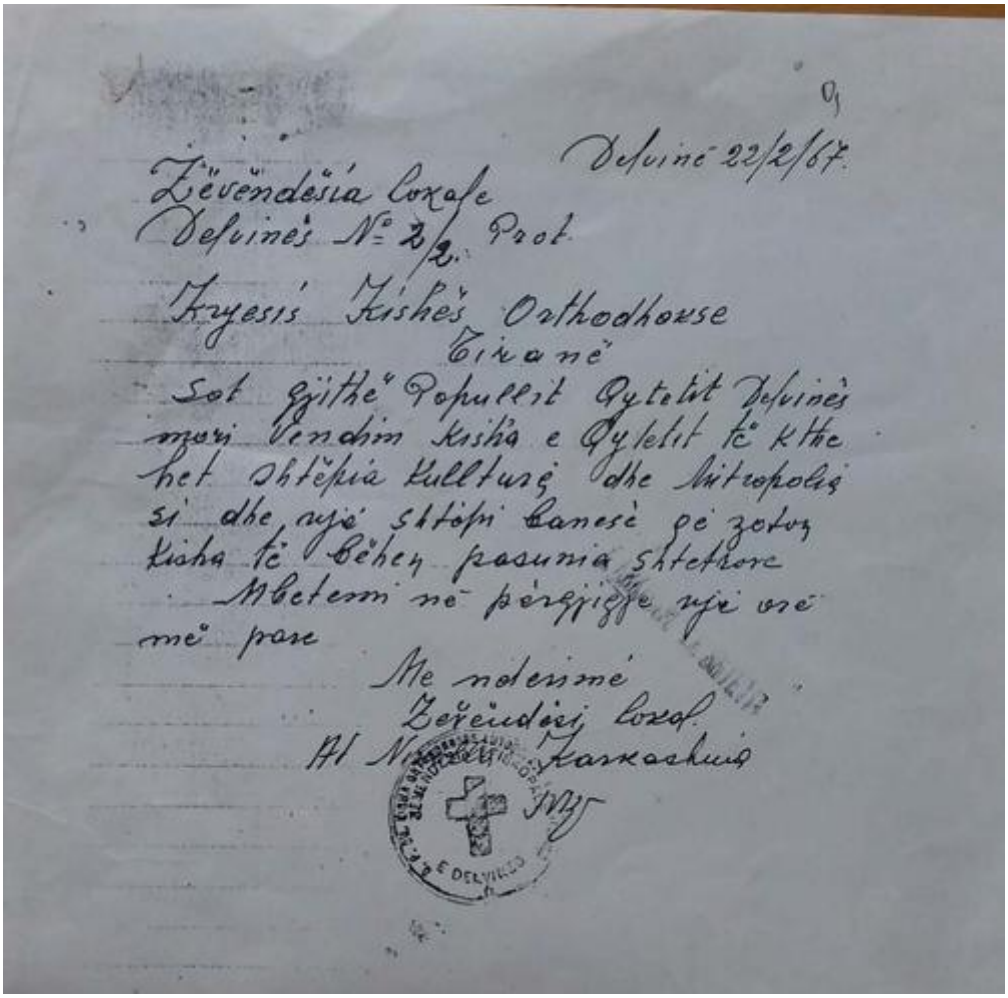

Ήταν Φλεβάρης του 1967 όταν το αλβανικό καθεστώς μετά από σχετική ομιλία του Ενβέρ Χότζα, ηγέτη του Κόμματος τότε, ξεκίνησε τον βίαιο διωγμό κατά της Ορθοδόξου Εκκλησίας και των άλλων θρησκευμάτων.

Εκδηλώθηκαν παρακινούμενες συγκεντρώσεις που ωστόσο προβάλλονταν ως αυθόρμητες των οργανώσεων της κομουνιστικής νεολαίας, του δημοκρατικού μετώπου, εργατικών ενώσεων κ.α. που κατέληγαν στη συνέχεια σε πρακτική συγκεκριμενοποίηση της αθεϊστικής προπαγάνδας, κατεδαφίζοντας ναούς, εκδύοντας βίαια ιερείς κλπ. Πολλές είναι οι ιστορίες που έχουν καταγραφεί ή μένουν ακόμη συλλεχθούν σε χωριά και πόλεις, στις Ορθόδοξες ενορίες που μαρτυρούν την κρατική βία και των κομματικών φορέων εις βάρος της πίστης και των κληρικών και πιστών ανθρώπων.

Το λυτό και ιδιαίτερα προσεγμένο τηλεγράφημα που απέστειλε ο Εφημέριος στον Ι. Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Δέλβινο, κι Αρχιερατικός Επίτροπος της περιοχής, μακαριστός ιερέας Νικόλαος Καρκασίνας, είναι ένα ντοκουμέντο με αξία ως προς την τεκμηρίωση του διωγμού. Αφενός μεν μαρτυρά τον τρόπο πως οι μάζες παρακινούνταν κατά της Εκκλησίας και απ’ την άλλη το γεγονός ότι οι φορείς ελεγχόμενοι μετά την χειραγωγημένη κατάσταση που το κομουνιστικό καθεστώς είχε δημιουργήσει στην ιεραρχία, είχαν ήδη συνθηκολογήσει. Υπάρχει σχετική προφορική μαρτυρία του συγχωρεμένου ιερέα Γεωργίου Ζάρου πως ο τότε Αρχιεπίσκοπος Δαμιανός είχε συναντήσει τους ιερείς στο Αργυρόκαστρο (αρχές Μαρτίου 1967) και τους είχε δώσει εντολές όπως εθελοντικά αποσχηματιστούν και παραδώσουν τους ναούς τους.

Η απάντηση στο τηλεγράφημα του υπεύθυνου του ναού Δελβίνου, ιερέα Νικολάου, του Αρχιεπισκόπου ακριβώς επιβεβαιώνει την συνθηκολόγηση.

Ο λαός – όχλος χειραγωγημένος- υπό την καθοδήγηση του Κόμματος ζητούσε να μετατρέψει το Ναό της Παναγίας σε λέσχη προπαγάνδας. Ο ιερέας τρομάζει και ζητάει οδηγίες. Αυτές έρχονται και είναι στο ύφος της μπολσεβίκικης μόδας τότε: ενωθείτε με τη βούληση των μαζών…

Ο ιστορικός αυτός Ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου κατεδαφίζεται λίγα χρόνια αργότερα ενώ καταστρέφεται και το Χριστιανικό Κοιμητήριο γύρω του, για να συγκροτηθεί εκεί ένα απ’ τα διαβόητα νεκροταφεία των κομουνιστών πεσόντων. Το δε Επισκοπείο παρακρατείται ακόμη αδίκως και διαμένουν αυθαίρετα οικογένειες.

Τα κείμενα των τηλεγραφημάτων έχουν ως εξής:
«Δέλβινο, 22/2/1967

Αρχιερατική Περιφέρεια

Δελβίνου

Αρ. Πρωτ. 2/2

Προς: Προεδρία της Ορθοδόξου Εκκλησίας

Τίρανα

Σήμερα όλος ο Λαός της Πόλης του Δελβίνου έλαβε απόφαση όπως ο Ναός της Πόλης να μετατραπεί σε εστία πολιτισμού και το Επισκοπείο καθώς και ένα σπίτι που κατέχει η Εκκλησία να μετατραπούν σε κρατική περιουσία.

Αναμένω την απάντηση μια ώρα νωρίτερα.

Με εκτίμηση

Ο Αρχιερατικός Επίτροπος

πατήρ Νικόλαος Καρκασίνας

(υπογραφή, σφραγίδα) »

Και η απάντηση:
«27/2/’67

ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Προς: Αρχιερατική Περιφέρεια

ΔΕΛΒΙΝΟΥ

Ενωνόμαστε με τη φωνή των μαζών. Παραδώστε.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ

(υπογραφή)»
Πηγή: tachydromos.org